

Optagelsen af de ti øst- og centraleuropæiske lande i 2004 har medført store omvæltninger i EU, andet ville også være utænkeligt. Vi gik trods alt fra at være 15 til at være 25 om bordet. Det er klart, at en sådan udvidelse ikke går stille af, og at det tager tid, før alle lande har fundet sig til rette.

Ikke desto mindre har udvidelsen efter Det Konservative Folkepartis opfattelse været en stor succes. Optagelsen af de ti øst- og centraleuropæiske lande var kulminationen på mange års arbejde for et samlet og forenet Europa, et Europa, der bygger på frihed, demokrati og respekt for menneskerettigheder.

Siden Murens fald har det været de danske regeringers målsætning at arbejde for, at EU bliver et fællesskab for demokratier, som ønsker optagelse, og som EU er i stand til at optage. Nu er turen så kommet til Rumænien og Bulgarien, som med deres tiltrædelse vil udgøre afslutningen på EU's femte og hidtil største udvidelsesrunde. Med de to landes tiltrædelse vil vi have nået vores mål.

Det er jo desværre også sandt, at begge lande på nogle områder halter efter de gamle EU-lande, det kommer vi ikke uden om. Det gælder f.eks. på det økonomiske og det retslige område, men samtidig viser begge lande også fremskridt, og det skal vi naturligvis anerkende.

For kort tid siden fremlagde Kommissionen så sine synspunkter og anbefalinger for det videre forløb for landene. Vi vil studere rapporten grundigt, men vi har dog allerede noteret os, at Kommissionen har meddelt, at den først til efteråret kommer med sin endelige vurdering. Derfor synes vi også, det er ganske fornuftigt, at udenrigsministeren nu overvejer at udskyde vores ratifikationer og vil drøfte det nærmere med Folketingets Europaudvalg.

Jeg vil gerne slå fast, at i Det Konservative Folkeparti er der ikke nogen tvivl om, at vi mener, at begge lande skal opfylde Københavnskriterierne til fulde, før de kan tildeles medlemskab. Begge lande har også taget store skridt i den rigtige retning, og vi håber, at optagelsen lykkes, selv om der stadig er et stykke vej.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu ved jeg ikke, om ordføreren havde lejlighed til her i den afvigte uge at læse i aviserne om de erfaringer, man har gjort sig særlig i Baltikum efter østudvidelsen, erfaringer med de enorme problemer med korruption og svindel, der har

været med de europæiske investeringsmidler. Det er i hvert fald et meget grelt problem. De strukturmidler, der er blevet pumpet i landene, er lagt i hænder, som man overhovedet ikke har nogen kontrol over. Korruptionen er markant, og man ved ikke, hvilke lommer pengene er flydt ned i.

Jeg vil bare spørge, om ordføreren mener, at forholdene i Bulgarien, Rumænien er bedre eller dårligere end i Baltikum, og om hun følgerig mener, at den kontrol med pengene, som Bulgarien, Rumænien så vil have, vil blive bedre eller dårligere.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil sige til hr. Morten Messerschmidt, at det, der er væsentligt, jo er, at vi netop står over for nogle optagelser af de to lande, og det, vi må henholde os til, jo netop er, at de opfylder de kriterier, der er opstillet for landenes indtræden i EU. Og det er ikke bare af navn, men også af gavn, altså reelt, de skal opfylde de love og de betingelser, som er stillet op. Det er selvfølgelig også derfor, at vi nøje vurderer de rapporter, som kommer fra Kommissionen, så man må forvente, at landene også opfylder de krav, der bliver stillet, og det gælder, uanset om det handler om økonomi eller andet.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jeg utrolig glad for at høre, vil jeg starte med at sige. Jeg vil gerne spørge: Når nu ordføreren siger, at man nøje vil vurdere de rapporter, som kommer fra Kommissionen – det var ordførers ordvalg – hvad ligger der så i det? Ligger der i det, at man vil vurdere på en sådan måde, at man rent faktisk kunne vælge at komme frem til den modsatte indstilling af det, Kommissionen siger? Jeg mener, Kommissionen er jo ikke folkevalgt, Kommissionen har ingen folkelig legitimitet. Det har både ordføreren og ordførers minister jo.

Derfor er det relevant at spørge: Når nu man så nøje vil vurdere de rapporter, som kommer fra Kommissionen, betyder det så også, at man rent faktisk kunne forestille sig, at den danske regering og Det Konservative Folkeparti vil indtage en holdning, som er modsatte af Kommissionens? Det synes jeg ville være meget relevant og utrolig givtigt for debatten hvis det var tilfældet.